

ся отървали отъ небесный сводъ. Учени—тѣ дѣлго време противорѣчили за паденіе—то на тѣзи необыкновенны каманіе; но наконецъ и тѣ ся съгласили на това очевидно зрелище и при честы—тѣ случки вѣрвали и го принимавали за народно предубѣждение.

Каманіе, кое пада отъ облаци—тѣ ся наричатъ вѣздущни каманія (*aerolifhes*). Минутно—то тѣхно явленіе ся вижда на вѣздухъ—тѣ като глобусъ огненый, кой бѣга съ бистротѣ и си освѣщава путь—тѣ. Подирь малко време ся чува силенъ и внезапенъ трѣскъ, отъ кои ся люлѣе околность—та, като отъ екипажъ, кога вѣрви силно по мостъ съ голѣмъ трѣскъ. Тогава изъ еднашъ паджть много каманіе и нас скоро сѫ топли, подирѣ ся осѣща тефена миризмж. Отъ страхъ доде человѣкъ доди на себе си, вижда че земя—та ся провалила и бѣла тефенъ цвѣтъ съ растопено желѣзо, кое ся разляло по земљ—тѣ на тѣнкѣ чернѣ постилкѣ, кое доказва, че то е растопено отъ едно дѣйствиѣ прилично произвѣдено отъ огњи.